

ρείνης γενομένης ανευρέθη τὸ φοβερόν ἀμφίβιον νοηλωῶς ἐξηπλωμένον ἐπὶ τῆς χλόης καὶ ὑπὸ τὴν σκιάν τῶν θάμνων, οἷτινες μακρόθεν πῶς καὶ ἀσθενῶς ἐνεθύμιζον εἰς αὐτὸ τὰ πυκνόφυλλα φυτὰ τὰ περιχειλοῦντα τὰς ὄχθας τοῦ Νείλου. Ἀνεκαλύφθη δὲ ὅτι εἶχε κόψει τὰς κιγκλίδας τῆς φυλακῆς του διὰ τῶν εἰς ἄκρον ἠκουημένων ὀδόντων του. Ἐπειδὴ δὲ εἶνε νεώτατος τὴν ἡλικίαν δὲν ἀντέταξε πολλὴν βίαν κατὰ τῶν συλλαβόντων αὐτὸν καὶ ἐγκλεισάντων ἐν τῷ ὑγρῷ κλωθῷ του.

~ Οἱ δημοκρατικοὶ Ἀμερικανοὶ ἔχουσι πολλοὺς βασιλεῖς . . . ἐμπόρους. Μετὰ τὸν βασιλέα τοῦ πετρελαίου ἔρχεται ὁ βασιλεὺς τῶν σιτηρῶν, ὁ ἄρτι ἀποθανὼν ἐν Ἀγίῳ Φραγκίσκῳ, περὶ οὗ ἐφημερίς τις διηγεῖται τὰ ἐξῆς:

ἽΟ Φρειδλάνδερ γεννηθεὶς ἐν Ὀλδεμβούργῳ τῷ 1823 ἦλθε νεώτατος εἰς Νέαν Ὑόρκην, ὅθεν μετὰ τινα ἔτη μετέβη εἰς Γεωργίαν καὶ ἔπειτα εἰς τὴν Μεσημβρινὴν Καρολίαν. Νυμφευθεὶς ἐν Χαρλεστόνῃ προσεβλήθη ὑπὸ τοῦ χρυσοῦ πυρετοῦ καὶ καταλιπὼν τὰς ὑποθέσεις του ἀπῆλθε τῷ 1849 εἰς Καλλιφορνίαν, ὅπου ὅμως δὲν ἐπέτυχε τίποτε ἐν τοῖς χρυσορυχείοις καὶ τούτου ἕνεκεν ἀποκατεστάθη ἐν Ἀγίῳ Φραγκίσκῳ, μετερχόμενος τὸ ἐμπόριον τῶν δημητριακῶν καρπῶν, κερδήσας αὐτὸς καὶ οἱ σύντροφοί του ἐκ τῆς πρώτης ἐμπορικῆς πράξεως ἐν ἑκατομμύριον δολλαρίων, ἧτοι πέντε ἑκατομμύρια νέων δραχμῶν.

Τῷ 1856 ἠναγκάσθη νὰ ἀναστείλῃ τὰς πληρωμάς του· ἀλλὰ τὰ ἐπόμενα ἔτη εὐδοκίμησας ἐπλήρωσε τοὺς πιστωτάς του μέχρι καὶ τοῦ τελευταίου δολλαρίου. Τέλος ἐπενόησεν ἐπιχειρῆσαι ἐπωφελεστάτην, νὰ ἐξαγάγῃ δῆλον ὅτι κατ' εὐθείαν εἰς Ἀγγλίαν καὶ Αὐστραλίαν τὸν σίτον τῆς Καλλιφορνίας. Πρὸς τοῦτο δ' εὔρε συνέτακτον ἀξιότατον φίλον τινὰ Βέλλον ὀνόματι, καὶ τὸ πρῶτον φορτίον ἀπέπλευσεν ἐκ Καλλιφορνίας τῷ 1858. Μετ' οὐ πολὺ δὲ στόλος ὅλος σιταγωγῶν πλοίων ἔπλεε κατὰ τὰς θαλάσσας καὶ ὁ Φρειδλάνδερ ἔγεινε κάτοχος κολοσισιαίας περιουσίας. Ἐγεινε ὁ πρῶτος σχεδὸν ἐν Καλλιφορνίᾳ γαιοκτημόνων—ὡς δεῖγμα δὲ ἀναφέρουσι ἐν τῶν κτημάτων των εἶνε ἐκτάσεις ἐκατοντακισχιλίων ἄκρων, ἧτοι πεντακοσίων χιλιάδων στρεμμάτων, καὶ εἶνε προωρισμένον μόνον εἰς ζωοκομίαν ἰδίως βοῶν καὶ προβάτων, ὥστε ἦτο κύριος γῆς πολὺ μεγαλύτερας τοῦ μεγάλου δουκάτου ἐν ᾧ εἶχε γεννηθῆ.

~ Τὸ θέατρον τῆς Πομπηίας σιγήσαν ἀπὸ τῆς ἐκρήξεως τοῦ Βεζουβίου ἐν ἔτει 79 μ. Μ., ἀρξεται πάλιν τῶν παραστάσεων, ἀναλαβόντος ἐργολάβου τὴν ἐξακολούθησιν διὰ τῆς ἐξῆς εἰδοποιήσεως: «Μετὰ παρέλευσιν πλέον τῶν 1800 ἐτῶν τὸ θέατρον τῆς πόλεως ταύτης θέλει ποιῆσαι ἑναρξῆν κατ' αὐτάς· παρακκλῶ νὰ τύχῳ τῆς

αὐτῆς εὐνοίας ἣν εἶχεν ὁ προκατόχος μου Μάρκος Κουίντιος Μάρτιος.»

~ Ἐν τινι δικαστηρίῳ ἐγένετο ἐσχάτως ὁ ἐπόμενος διάλογος μεταξύ τοῦ δικαστοῦ καὶ τοῦ κατηγορουμένου.

Δικαστής. Τί τὸ ἔκαμες τὸ χοιρίδιον τὸ ὁποῖον ἔκλειψες τῆς χήρας Σίσων;

Κατηγορούμενος. Τὸ ἔφαγα.

Δικαστής. Καὶ δέν σε τύπτει ἡ συνείδησίς σου; Τί θάπολογηθῆς ὅταν κατὰ τὴν Δευτέραν Παρουσίαν θά εὐρεθῆς ἀπέναντι τοῦ Αἰωνίου Κριτοῦ μετὰ τῆς χήρας Σίσων καὶ ὁ πανάγαθος Θεὸς σοῦ ζητήσῃ λόγον τῆς πράξεώς σου;

Κατηγορούμενος. Σὺς παρακαλῶ, κύριε δικαστά, θά εἶνε ἐκεῖ παρὼν καὶ τὸ χοιρίδιον;

Δικαστής. Θά εἶνε βέβαια.

Κατηγορούμενος. Τὸ λοιπὸν, κύριε δικαστά, θά εἶπω εἰς τὴν χήραν. Ὅριστε, κυρά, ἰδοὺ τὸ χοιρίδιόν σου, λάβετο πίσω. Εἰς ἈΝΑΓΝΩΣΤΗΣ.

ΥΓΙΕΙΝΗ

Μέσα δι' ὧν ἐπιτυγχάνεται τὸ υγιεῖνόν τῶν οἰκημάτων.

Γ'. *Καθαριότης.* Οὐδέποτε πρέπει νὰ ἀφίενται ἐπὶ πολὺ ἐν τοῖς οἰκίμασιν ἀκάθαρτα ὕδατα. Πρέπει συχνάκις νὰ σαρώνωνται τὰ κατοικούμενα μέρη, νὰ πλύνωνται ἀπαξ τῆς ἐβδομάδος τὰ διὰ πλακῶν ἐστρωμένα τῶν δωματίων πατώματα καὶ νὰ σπογγίζωνται εὐθὺς ὅπως ἀφαιρῆται ἡ ὑγρασία. Ἡ πλύσις ἧτις ἐπιφέρει ὑγρασίαν ἐπὶ πολὺ διατηρουμένην εἶνε πλειότερον βλαβερὰ παρ' ὅσον ὠφέλιμος· δέον ὅθεν νὰ μὴ ἐκτελῆται συχνάκις.

Ὅταν οἱ τοῖχοι δωματίου τινὸς εἶνε ἐλαιοχρώματι ἀλιημμένοι, πρέπει ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν νὰ πλύνωνται, ἵνα ἀφαιρῶνται ἐξ αὐτῶν τὰ στρώματα τῶν ὀργανικῶν οὐσιῶν, ἅτινα ἐπικάθηνται καὶ συσσωρεύονται μετὰ μακρόν.— Ὅταν δὲ ἀσβεστοχρώματι εἶνε κεχρωσμένοι, πρέπει κατ' ἔτος νὰ ξέηται ὁ τοῖχος καὶ μετὰ τοῦτο νὰ ἀναχρωματίζεται.— Ὁ χάρτης, οὐ ἀνανεοῦται ἢ ἐπικόλλησις, πρέπει νὰ ἀποκολλᾶται καθ' ὅλου, ὁ δ' ὑπ' αὐτὸν τοῖχος νὰ ξέηται καὶ πληρῶται πάσας τὰς ὁπὰς, πρὶν ἢ ὁ νέος χάρτης ἐπιτεθῆ.

Οἱ ἀπόπατοι δέον ὡς ἀριστα νὰ ἀερίζωνται, καὶ, κατὰ τὸ δυνατόν, νὰ κλείωνται δι' ὑδραυλικῶν δικλείδων.

ΠΡΑΚΤΙΚΑΙ ΓΝΩΣΕΙΣ

Διὰ νὰ πεισθῆς ὅτι τὸ πωλούμενον γάλα δὲν εἶνε νοθευμένον μετὰ ὕδατος, ἐμβαψον μεγάλην καθαρὰν βελόνην τοῦ πλεξίματος καθέτως εἰς τὸ γάλα καὶ ταχέως ἐκβαλλε αὐτήν. Ἐὰν ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τῆς ἐμβαφείσης βελόνης μείνη σταγῶν τοῦ γάλακτος ἐπικολλημένη, τὸ γάλα εἶνε ἀνόθευτον, ἐνῶ ἐκ τοῦ δι' ὕδατος νεοθευμένου γάλακτος θά ἐκβληθῆ ἡ βελὸν καθαρὰ.

**